



– Ау, ау! – казал Онче, като го погледнал.
– Да. Ау! Ау! – повторил Оно. – Аз се заразих! Аз съм болен. Много болен.
– Който е болен, трябва да си остане в леглото, за да оздравее. През целия ден! –
отвърнал Онче и завил приятеля си. После се затичал при тюлените, които го чакали.
Тъкмо се включил в играта, когато гласът на Оно отново прозвучал откъм къщата.



– Онче! – извикал старият рибар. – Трябва да пия чай. Билков чай. Иначе ще умра...
Като чула това, видрата изсумтяла нетърпеливо, но отнесла на приятеля си чаша чай. После изтичала обратно при тюлените.

Едвам хванала топката с лапи, и Оно се обадил отново:

– Нужна ми е грейка с гореща вода, Онче! Иначе ще умра...

И така било през цялото време – Оно го викал и Онче тичал.